

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 fr. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Háború és az ipar.

Az országgyűlés megszavazta a honvédség és a népfőlkélok felszerelésének beszerzésére szükséges költséget; egy szívvel s lélekkel áldozták föla 8 milliót, és az egész ország komolyan, de jajszó nélkül fogadta az új terhet; meg kell lennie, el kellett vállalni, a haza üdvé kívánja.

Most újabb, sokkal nagyobb összegeket szavazott meg a delegáció, az új költség elől sem tértünk ki; a tavasz közeledik. A múlt évi temés ára nagyon is fogytán van, a nép ilyenkor legszegényebb, de azért szívesen teszi le garasait a haza oltárára.

Nem szólal fel senki az adósságok szaporodása ellen; az ellenzék nyugodtabb, higgadtabb mint valaha, a kormány a nemzett szívéhez szól, a hazafisághoz appellál. És mégis felhangzik egy szózat, hogy ha már kiadjuk azt a sok pénzt, vegye hasznát az ország most is; ha távol akarjuk tartani a háborút, biztosítsuk a békés megélhetést is; ha mindenki adózik a szent ügyért, ne vegye hasznát a külföld, hanem maradjon a pénz a hazában.

Szóval védelmére keltek a hazai iparnak és bizonyára idejekorán, mert habár a gyárak száma szaporodik és kivált a fővárosi iparvállalatok virágzanak, általánosságban azt a szomorú tényt tapasztaljuk, hogy a magyar ipar pang, a magyar kis iparos nem élhet meg keresményéből, a magyar munkás nem talál foglalkozást, a magyar ipar terményeinek nincs kelete.

Volt idő, midőn a honi ipar volt a legjobb ajánlólevél, midőn a hazafias nemzet elfordult a külföld portékájától és szívesebben vette a hazai terményeket, melyek csak úgy, ha nem jobban, megfeleltek az igényeknek. Azóta ismét felül kerekedtek Páris áruai, ismét oda vándorol a magyar földön szerzett pénz. Pedig nem egyszer jutottak nyomára annak, hogy magyar készítmény az, a mit a divat székhelyéről hozatunk, hogy a francziák potom áron összevásárolják a magyar ipartermékeket, és aztán 10-szeres áron küldik vissza. Áll ez az ipar sok féle ágára, ép úgy a diszmunkákra, apró csecebecsére, mint öltönyökre. De azért mégis csak Páris marad divatgyermekeink Mekkája.

Azt gondoljuk, hogy a hadi készülétek, illetve a béke megerősítésére irányuló mozgalom hasznára válik majd iparunknak, kivált kis iparunknak. El lesz foglalva szabó, cipész, börgyáros, mindenféle kézműves; kell a sok munda, bakancs, sipka, szij; el kell készíteni

nyomban. Már pedig lelkiismeretesebben nem készíti el senki, mint a magyar iparos, de jogosabban senkit sem illethet meg e rendelkezés, mint a magyar iparost.

Ha Isten segítségével kikerüljük azt a veszedelmet, a mely mindenünne fenyeget, ha a béke anyala legyőzi az alattomos háború szellemét, ha felismerik a diplomaták honunk boldogsága legfőbb kellékét, a béke szükségét, ha nemcsak szóval, de tetteleg is békés uton intézik el a kontravers kérdéseket, akkor nem lesz okunk sajnálni a nagy adósságokat, mert a népet gazdagítottuk és emeltük iparát.

De más baj is fenyeget; régi dolog az, hogy az ilyen nagyobbzerű szállítmányi dolgoknál nem nyugszik a spekulánsok hada sem. Mint a hyénák lesik a kővér koneyot, megindítják az intrikák játékát, csusznak, másznak, a hol szerét tehetik, vesztegetnek, és ha kezükbe kapják a szállítási megbízást, ugyancsak megsínyli a szerencsétlen hadsereg.

Nem használ aztán panasz, a vizsgálat, fegyelmi eljárás. Azok, kik módot találtak rá, hogy jogosultabbak elől elkapják az engedélyt, módot fognak találni a vizsgálat kijátszására.

Iparosaink tartásák ezt szem előtt. Igaz ugyan, hogy nehéz versenyezni a foglalkozásból vállalkozókkal, de ha szöveteznek, a melybe néhány töképezést is vonnának, bizonyára elég erőt fejtenének ki arra, hogy a követelményeknek megfeleljenek. Mellőzni kell az egymás közötti kicsinyes versengést, a személyes ellenséges vagy barátságos viszonyokat; hassanak így oda, hogy 50 milliónyi tőke nemcsak hogy az országban marad, de egyenesen az iparosok kedvezőtlen helyzetének javítására szolgáljon.

Bizony reánk férne, hogy valahogyan kihúzzuk az ipart a posványból, melyben a mostoha évek miatt benn rekedt. Ne elégeadjunk meg azzal, hogy fölmevelő nép vagyunk.

Iparosainktól függ, hogy lehetőleg segítsenek magukon s ezért jó lesz, ha mielőbb meggondolják módját annak, hogy mi módon válják hasznukra az az óriási összeg, melyet a nemzet megszavazott, hogy a béke biztosítására szolgáljon.

Az ipartörvény 50. §-a.

Az ipar- és kereskedelmi miniszter a czimul tett §. megváltoztatásáról szóló törvényjavaslatot az országgyűlésnek be-terjesztvén, az elis fogadtatott a módosított szövegben az országgyűlés által.

A czimul tett 50. §. oda módosított, hogy az érdekeltek (tehát az iparosok) esetleg az ipar- és kereskedelmi kama-

ra meghallgatása és az illető vásártartó város képviselő-testületének véleményezése után a törvényhatóság fogja megállapítani, hogy hetivásárokon nem helybeli iparos mennyiben legyen jogosítva iparczikkeit elárusítani.

Az 1884. évi ipartörvény tárgyalása alkalmával az ellenzéknek ama módosítását, hogy hetivásárkor idegen iparos ne árulhassa iparczikkeit, a szabadelvűpárt elfogadta s ily rövid idő alatt az iparkamarák egyértelmű felterjesztései s az iparosok jajveszékései folytán már meg kellett változtatni. A kormány tehát az iparosok jóllétére és az ipar felvirágoztathatására való tekintetből, a mint akkor a törvény tárgyalása alkalmával beleegyezett, hogy a törvény úgy alkottassék meg, a mint állítólag abban az időben azt az iparosok ohajtották, úgy most is szívesen és kellő gyorsasággal módosítja az ipartörvénynek 50. §-át, mely az iparosokra úgy, mint a fogyasztó közönségre károsnak bizonyult.

Mindezekből, mind a legutóbbi időben az iparosok érdekében törtétekből meggyőződhetik az iparosostály, hogy a kormány az iparosok érdekét, a mely egyszersmind a haza érdeke is, teljesen szívén hordja s azért kész áldozatokat is hozni.

Azonban semmiféle kormány sem tudja annyira megvédeni az iparosok érdekét, mint ők maguk, ha azt helyes szempontból itélik meg, ha az időt és alkalmat felhasználják s iparos tanulóik kiképzését nem megakadályozni, de elősegíteni igyekeznek. Azok érkeikük pedig az ipartestületek haladéktalan megalkatása, hogy legyen egy testület, mely érdekükben mindig és mindenhol hatásonosan működhessek, mely fenn, mint lenni ohajtásait szabatosan körvonaloza tolmácsolja; érdekük továbbá, hogy megnyerjék azok kegyét, jó indulatát, kik javukért tudnak és akarnak is tenni; érdekük továbbá, ha nem is a jelenben, de a jövőben, hogy az ipariskolát szívből-lelekből pártolják, mert az ipar már ma külföldön tudományá lett. A gyárakban, műhelyekben vegyészeti kísérletek teszik a legfontosabb műveletek alapját, mechanikai elméletek valószínűsít meg, a mesterség művészeté nemessülve. Minő betekintése lehetne az ipar fontos titkaiba egy tudatlan vándorlegénynek? Mit profitirozhatna ő oly dolgokból, melyekről a székel azt szokta mondani: Érttem uram, de fel nem foghatom.

Bizony édes keveset.

M. Székely János.

Mi újság?

A képviselőháznak folyó hó 8-án csak nagyon rövid ülése volt. Rövid tárgyalás után több helyi érdekű vasut engedélyezéséről szóló miniszteri bejelentés elfogadtatott.

Az ipartörvény 50-ik §-a utolsó kikezdése: módosításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta a hó 9-én a ház s általánosságban el is fogadta. A részletes tárgyalásnál az első szakaszt a szabadelvűpárt a hó 8-ki határozata szerint módosították. A második

szakaszról Liphay Béla báró a házalók által üzött visszaélések ellen szólalt fel s nekik a hetivásárokat látogathatóságát megengedő szakasz törlését indítványozta. Grünwald Béla pedig a szakasz ama pontját kérte kihagyatni, a mely nekik ezt a jogot csak a házalási ügy szabályozásáig adja meg. A ház a Grünwald módosítását elfogadta, a Liphayt nem. A mentelmi ügyek tárgyalásánál a mentelmi bizottság véleménye ellenére Olay Lajos indítványára a többség nem függesztette fel a párbajban való segédkezésért kikért Domahidy és Perényi képviselők immunitását. Ugron Gábort és társait a ház minden oldaláról alakult többség szintén nem adta ki, de a szavazásból kitűnt, hogy a ház határozatra nem képes, mert száznál kevesebben voltak jelen.

A főrendiház pénzügyi bizottsága Haynald Lajos biborosérsek elnöklete alatt folyó hó 7-én tárgyalta a képviselőház által elfogadott 1887. évi állami költségvetést. Kautz Gyula bizottsági jegyző terjesztette elő a költségvetést s ajánlotta annak változatlan elfogadását. Ghyczy Kálmán igen beható bírálat alá vette a budgetet s azt semmi tekintetben sem találta kielégítőnek. Indítványozza, hogy a főrendiház ne fogadja el a költségvetést, hanem újabb tárgyalás végett küldje azt vissza a képviselőházhoz, hogy azon a helyzetnek megfelelő változtatások megtételesenek. Tisza Kálmán miniszterelnök mint pénzügyminiszter hosszabb beszédben válaszolt Ghyczy fejtegetéseire. Beszédét azzal a kijelentéssel végezte, hogy ha a főrendek a költségvetést meg nem szavazzák, ennek természetesen a kormány visszalépése lesz a következménye, de aztán a költségvetés elvetését indítványozók válladják el a felelősséget mindazért, a mivel a főrendiház ily lépése után az állam pénzügyeinek a kezelése járn fog. Somssich Pál, ámbár méltányolja a Ghyczy által felhozottakat, mégis, tekintettel Európa komoly politikai helyzetére, s tekintettel az országgyűlés ülészakájának előrehaladott idejére, elfogadja azt. Indítványozza: tudassa a főrendiház a képviselőházzal, hogy a főnnebbi két okból elfogadja ugyan a költségvetést, de nem hallgathatja el aaggodalmát, hogy államháztartásunk komoly helyzete, pénzügyi bajaink orvoslása sokkal szigorubb és komolyabb elhatározásokat s intézkedéseket tesznek szükségessé, mint a minökröl a képviselőház által elfogadott költségvetés tanuskodik. Lukács Antal lényegre a Somssichéhoz hasonló értelmű határozati javaslatot nyújt be, azonban enyhébb kifejezésekkel. Felszólaltak még: Sztáray Antal gróf, Andrássy Aladár gr., Dessewffy Aurél gróf és Tisza Kálmán pénzügyminiszter. Végre abban történt megállapodás, hogy a költségvetés a Somssich és Lukács Antal által felhozott okokból elfogadtatik, de a jelentésben kifejezés adatik annak, hogy a főrendiház nem tartja elégendőnek a pénzügyi helyzet javítására a képviselőház által elfogadott költségvetésben foglalt intézkedéseket. Lukács és Somssich hat. javaslatai kiadattak Kautz biz. jegyzőnek, hogy azoknak értelmében összegezzék a jelentést. A Ludovika Akadémiai építkezésekről szóló törvényjavaslat elfogadtatott.

A pénzügyi bizottság másnap Kautz Gyulának a költségvetésre vonatkozó jelentését vette tárgyalás alá s azt a többség 3 szavazat ellenében elfogadta.

A helyzetről. Az utóbbi napokban az európai politikában semmi oly esemény nem merült fel, mely a békés fordulatot veszélyeztetné. A bolgár lázadás végleg le van verve, az országban nyugalom uralkodik. A zendülésben résztvevő bolgár tisztek a hadi törvényszék által elítélve, Ruscsukban kivégeztettek. S most már az egész európai sajtó a bolgár kormány gyors és radikális eljárását taglalgatja. Az orosz sajtó természetesen a hazaárulókból martyrokat csinál s dicsekedik zeng halálukról, de a többi hatalmak csak óvatosan szólnak a dologhoz. Hogy a ruszcsuki lázadásban hányan estek el, azt még nem lehet tudni. Annyi bizonyos, hogy harmadfélszázal is több lesz a halott s nem nyolczvan, a mint egyik-másik távirat jelentette. Gyermekek is több halt meg ötvennél, a sebesültek száma pedig légió. Pétervári táviratok szerint a pánszláv körök mindent elkövetnek, hogy a cárt beavatkozássra bírják, de a cár nem hajlandó Bulgária okkupációjába belemenni. Minden jel arra mutat, hogy Oroszország még nem akar háborút. A béke egyik biztosítékának tekinthető egy tekintélyes angol lap azon nyilatkozata, hogy Angolország is hajlandó Ausztria-Magyarországgal szövetkezni háboru esetére, ha nem ő provokálná a háborút.

Tárgyalások Romániával. Bukaresti hírek szerint Sturdza miniszter a mellé adott szakértőkkel ismét Bécsbe utazik. Előreláthatólag rövid időre Budapesten is megállapodnak, hogy a magyar kormány bizonyos felvilágosításokat adjanak. A magyar és az osztrák kormányok már megmutatták, hogy a mostani állapotnak véget vetni óhajtanak, csak a románoktól függ, hogy a szerződés megkötéséig, ha nem állnak elő olyan követelésekkel, melyek részünkről teljesíthetetlenek.

Nyílt levél

nemes Baróth közönségéhez.

Motto: Vázzatok és elhullatok ők,
De győzedelmesen;
Tutók sugára áragyog
Időn, enyészeten.

A közelebbi öszön, halottak napján, Erdővidéken járván, mikor Köpecz és Felső-Rákos között Baróth alatt épen azon helyre érkeztem, hol 1848. december 9-én és 13-án Báro Heydte táborával kemény harcra vívott, látám, hogy két munkás ember hompot feszeget s egy harmadik egy nyolcz éves gyermekkel a hompot halomra rakja.

Pillanatra megállapodván, megkérdeztem a munkásokat, hogy mit dolgoznak, mire a hompot rakó uri ember így felelt:

— Ezt az elhagyott, elfelejtett sirt utítjuk meg, mert ennek hideg hantjai alatt az itt 1848-ban elesett vitézek hamvai nyugosznak. A nemes munka és hazafias felelet jó benyomást tettek reám s annak hatása alatt azon további kérdést kockáztattam, hogy hát valami egyéb jelző lesz-e, mire amaz uri ember viszonáz:

— Az a baróthi közönség és társadalom dolga. Várok néhány hónapig; ha lesz: lesz; ha nem lesz: a többi is az én dolgom lesz.

Ezzel épen a munka be lett fejezve mindnyáján a sir körül állva, a gyermek imát mondott s azzal távoztunk.

Ezután jártam még ott; a sir áll, de a jelző hiányzik.

Erre a sirra felhívom a baróthi közönség és társadalom figyelmét s kérve kérem: állítsa fel a jelzőt, hogy az a járó-kelő közönségnek hangosan kiáltsa fülébe: „Itt él-ned, halnod kell!”

Egy szerény monumentum felállítását által Baróth csak önmagát tisztelné meg.

Háromszéki.

Különfélék.

— **Lapunk** április 1-vel lényeges változások fog kereszttülni. A szerkesztőség megmarad, de a lap iránya és a kiadó-tulajdonos változik. Programunkat az évnegyed utolsó számaiban fogjuk közzétenni.

— **Kézdí-Vásárhelytől** a kanyaró szünő felben van. A legutóbbi hivatalos kimutatás csupán 16 köresetet tüntet ki. Az iskolák 14-én meg fognak ismét nyitni.

— **A király a Ludovika akadémián.** A király ő felsége, ki jelenleg Budapesten időzik, szerdán fényes jelét adta annak, hogy melegen érdekli honvédségünk iránt. Közéledő három órát töltött el a Ludovika-akadémián, apróra megsejmelte annak berendezését, meghallgatta a növendékek feleleteit, meglátogatta a betegszobákat, végig nézte a főudít lovardában a gyakorlatokat s végül kijelentette legmagasabb elismerését és megaláztatását az intézet mintaszéri berendezése fölött.

— **Öngyilkosság.** A legmélyebb részvéttel értesültünk, hogy batolykai Damokos Sándor, az ősi Damokos-család egyik reményteljes sarja, meglötte magát. A lövés szíve felett hatolt testébe s szerencsére nem talált nehezebb szerveket s így megmaradásához van remény. Tették oka felől több versio forog fenn, de legvalószínűbb, hogy indokolatlan életunalomból követte el végzetes tettet. A közkedveltségű derék ifjú iránt meggyeszte nagy a részvét.

— **2600 drb Wentzel-féle fegyver** és 200,000 drb töltény érkezett a csikszereidai honvédszázalához a népfelkelők részére. Rövid idő alatt még körülbelül 5–6 ezer drb fegyver és hozzá való töltény érkezik.

— **Tisztújítás.** K.-Szentlélekéről írják: Folyó hó 9-én a tek. szolgabíró ur elnökelete alatt megejtett K.-Szentléleken a községi előjáróság választása. Minden állásra bőven volt concurrens s ebből kifolyólag nagy volt a nép és jelöltek között az izgalom, mindannyian kíváncsiak voltak a választás eredményét. Megejtetvén a választás, főbíróvá: Tamás Elek a múlt évi, másodbíróvá: Tamás Antal, pénztárnokká: Kovács Péter, falugazdává: Kozma János szintén a régiek, adószedővé: Marti István lettek megválasztva. Midőn az előjáróságnak az ujonnan elfoglalt állásokon kitartást kívánunk, egy-szersmind ohajtjuk és kérjük, legyenek egyetértők s mikép a múltban megfelelték a benőnk helyezett bizalomnak, úgy feleljenek meg a jövőben is hivataluknak. Éljen az új előjáróság!

—ó—

— **Kézdí-Szentléleken** a papválasztás f. hó 25-én lesz. Még bizonyos jelöltek nincsenek.

— **A gyergyószentmiklósi szegénytanulókat** segélyező rongyhasznosító egyesület folyó hó 6-án tartott választmányi gyűlésén az egyesület javára egy táncostély megtartását határozta el. A táncostély napja f. évi április hó 9-én lesz. Ajánljuk a közönség becses figyelmébe.

— **Nyilvános köszönet.** Olvasó-egyesületünk választmányának f. évi márczius 5-én tartott rendes gyűlése határozatából leghálásabb köszönetünket fejezzük ki itt a nyilvánosság előtt is Báro Szentkeresztly Stephane urhógy ő méltóságának azon meleg érdeklődéséért és kiváló megtiszteltetéséért, hogy a f. évi február 5-én rendezett elite-bál lady patronessségének elfogadásával egy erkölcsi, mint anyagi tekintetben Egyesületünket kegyes volt támogatásában részesíteni. Ismételt leghálásabb köszönetünk kifejezése után meleg köszönet illeti a rendező-bizottság minden egyes tagját is ama fáradhatatlan buzgalmaért, melylyel bálunk sikeresítésében szíves volt közreműködni. Fogadják tehát a bizottság tagjai egyen-egően ismételt köszönetünk kifejezését itt a nyilvánosság előtt is. K.-Vásárhelyen, 1837. márczius 9-én. Székely János elnök, Gyön-gyösi István jegyző.

— **A héjásfalva csikgyömesi államut** 106, illetve 113. km. szakaszán levő korlátok és kerékvető kicserélése engedélyeztetett. A munkát fogantatásának biztosítása céljából a csikgyömesi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni folyó hó 30-án, melyre felhívjuk az érdekeltek figyelmét.

— **A bocskor a hadseregben.** A bocskort, illetve ennek egy fajtát az opankát akarják megpróbálni a hadseregben. Az opanka tudvalevőleg nem egyéb, mint a cipőnek legprimitívebb s ezért a legkényelmesebb fajtája, melyet rendszeren cserélt leőrből készítenek s szíjjakkal erősítenek a lábra. A bocskornak ez a fajtája határozott előnyökkel bír a kényelmetlen s a mozgást akadályozó cipőkhöz képest s a közös hadsereg intéző körei, melyek már régóta foglalkoznak a vadász- és gyalogezredeknek czélzerű láb-belivel való felszerelésével, most az opanka felé fordították figyelmüket. Hir szerint már a legközelebbi hadgyakorlatokon nagyobb próbát tesznek vele, az előzetes próbák a boszniai okkupáció alatt már eddig is megmutatták, hogy az opanka a marsoknál rendkívül jó szolgálatokat tesz, a menyiben nem töri föl a legénység lábát s nem is fárasztja el annyira, mint a nehéz bakancs. Szépnek nem szép, de hasznosnak, azt mondják, hasznos.

— **Gratuláció a bolgároknak.** Vadnay Andor orsz. képviselő kedden a maga és több képviselőtársa nevében a következő francia szövegű üdvözlő táviratot küldötte Szófiába a regensségekhez: „Sztambulov urnak, az ideiglenes bolgár kormány tagjának, Szófia. — Fogadják köszönetünket és őszinte üdvözlőnk az erkölcsi bátorságnak ama magas példájáért, melyet most mutatnak önök a világnak, megbüntetve a gyalázatos honárulokat. A szabadságért s hazájuk függetlenségéért való fáradságos küzdelmükben az önök minden rokonszenvűnk, minden jó kívánságunk. Engedje a mindenható, ki örkődik a népek fölött, hogy az önök oldalán küzdhesünk közös szabadságunk megtartásáért. — Több magyar képviselő nevében: Vadnay Andor.”

— **Bányaszerencsétlenség Belgiumban.** Nagy szerencsétlenség történt pénteken este a quaregnon-paturagesi bányában légrobbanás következtében. 210 munkás, férfiak, asszonyok és gyermekek bocsátkoztak a földváltani a nappali munkásokat, a kik reggeli 7 órától este 7 óráig dolgoznak ott lent. Az említett községnek a legmélyebb egész Belgiumban; körülbelül 700 méterre nyúlik a föld alá. Mikor a munkások 404 méter mélyre jutottak, egyszerre borzasztó robbanás történt, mely a bányát pillanat alatt óriási romhalmazzá változtatta. Csak valami 60 munkás menekült meg: azok, a kik még nem bocsátkoztak le egész a mondott mélységig, és még kímáshattak a föld színére. 150 rögtön meghalt. Legtöbbjük a lángokba vesztett, a többiek pedig vagy megfojtották a gázak, vagy eltemette a törmelék. A robbanás oly borzasztó volt, hogy köröskörül egy mérföldre hallatszott a dörgése. A mentés munkáját rögtön megkezdtek. Tillier mérnök hősi bátorsággal szállott a mélybe és hat bányász napvilágra hozott. Valamennyi iszonyatosan össze volt csomkítva, de még éltek. Egy tizenöt éves fiúnak mind a két lába leszakadt. Este 10 órakor hozták föl az első holttesteket; egyiken sem volt több emberi kép. Mostanig csak 60 halottat tudtak felszállítani az aknából. Valószínű, hogy ez az irozatos szerencsétlenség összefüggésben van a déli földrengésekkel.

— **Orosz tiszt az orosz hadseregről.** Egy főrangú orosz törzstiszt a Daily News-ban elmondja véleményét az orosz hadseregről. Most, midőn a levegő háborús hírekkel van telve, nézetek bizonyára nem lesznek érdekeltek. „Őn azt kérdezi tőlem, — írja az említett tiszt — hogy mily véleményem van egy esetleges orosz-ausztria-magyarországi háborúról. Higgye el, Oroszország csuf vereséget szenvedne, mely vereség annál megsemmisítőbb volna, minél hamarabb törne ki a háboru. Nekünk oroszoknak nincs sem jó vezérünk, sem hadi intendatúránk. Ugy katonai, mint polgári organizációnk erkölcsi-leg romlott alakra van helyezve. A mit ön nem rég hadseregünkről közölt, nem felel meg a tényeknek. Egy pár millió katonánk csak papiroson van, hadseregünk pedig nyomorult módon van felszerelve, mert a hadsereg szállítói talán sehol sem követnek el oly szélhámoságot, mint Oroszországban. Kétnapi menetelés után ezer meg ezer katonára dőlne ki. Hadseregünk statisztikája

pompás, az igaz. Mi a papiroson mindent be tudunk bizonyítani. Hanem ha engem, meg még ötven becsületes tisztet meghatalmaznának, hogy reformáljuk a hadsereget, hát azon kezdeném a reformálást, hogy vagy ötszáz hadbiztonsági főnököt felakasztatnék. Nem tűnt fel önnek, hogy Oroszország milyen engedékeny volt az utolsó öt hónap alatt? Egy maroknyi bolgár nép miatt neveltségessé tettük magunkat Európa előtt. Nem mintha nem volnánk képesek Bulgária önállóságát tönkretenni. Hanem ha ezt megtennők, Ausztria-Magyarországgal gyűlne meg a bajunk, és ismétlem, hogy ezzel a hatalommal nem volnánk képesek megmérkőzni.”

— **Vilmos császár halálának híre Párisban.** A telivér párisi minden szombat este megkívánja az izgalmat; mert neki ünnepi mulatsága: szombat szentáció híre, vasárnap anarchistagyűlés véresszáj beszédekkel és verekedéssel. Ilyen ünnepi mulatságot szerettek maguknak a párisiak azzal, hogy elűntették Vilmos német császárt a világ színpadáról. Érdekes, hogy ez a hír mint keletkezett. A „Temps” azt közölte, hogy a német császár oly beteg, hogy az orvosok éjjel is ott virrasztanak az ágya mellett. A „Journal des Débats” egy lépéssel tovább ment és azt mondotta, hogy a német császár állapota igen aggasztó. Még tovább ment a „Paris”, mely cikliként azt a címet adta „L'empereur moribond”. Aztán jött az „Evénement”, „L'empereur meurt” című cikkével, mely gunyos hangon jósolta: „A császár lesz talán nemzetségének első és utolsó tagja, a ki a két koronát viselte. Ez a jövő titka. A trónörökös a helyzet megváltozik. Németország és a birodalom gyengülni fog.” Az „Intransigeant” szemlélődéseit „La fin d'un règne”-nek címezte. Rochefort összehasonlítja Vilmos császár birodalmát a Nagy Károlyéval és többek közt a következőket mondja: „Nem tagadhatjuk, hogy Vilmos irozatos boszút állt azért a gunyért, azért a nyers magaviseletért, melyet I. Napoleon anyával, a királynővel szemben megengedett magának.” A „La Voie du Peuple” egész részletesen festi le „Vilmos császár utolsó pillanatait” és ezeket írja: „A császár tegnap 3 órakor halt meg. Halálát majd csak két, három, négy nap múlva fogják publikálni, mert Bismarcknak érdekében állt ezt mindaddig titokban tartani, a míg lehet.” Ezzel a lap tökéletesen elérte czélját, t. i., hogy néhány száz példánnyal többet adjon el.

— **A hol nem ismerték a korteskedést.** Most, mikor a választási mozgalmak kezdenek már megindulni, aktuális érdeket kap Hunyadvármegye 45 év előtti jegyzőkönyvének egyik passzusa, mely így hangzik: „1842. évben december hónap 20-án Ns. Hunyadvármegye rendinek közönséges gyűlése tartatik Déván, midőn is: indítványba hozatik, hogy valamint a fizikai sebek gyógyítása az orvosi segédletet szükségessé teszi, ugy szintén morális betegség is hasonló sietőleg való orvosoltatást kíván; ilyen morális betegség tüdő ki magát nem ugyanezen nemes meggyében, hanem más törvényhatóságokban, a korteskedés, melynek általharapódása megakadályozására nézve jó eleve gondolkodni kellene, mivére egy bizottság lenne ki-nevezendő, mely a korteskedés megakadályoztatására egy tervet dolgozzon. Határozat: a nemes rendek tudtak szerint még ezen nemes meggyében eddigelő korteskedés eszméje ismeretlen, következőleg a nemes rendeknek okuk nincsen egy nem létező betegségnek orvoslásáról gondoskodni, az indítványozott bizottmány kinevezését időelőtti-nek és szükségtelennek látják.” Vajjon lehetne-e ezt a határozatot meg egyszer meghozni Hunyadvármegyében?

— **Mi van a föld belsejében?** Flammarion Kamill évek előtt megmondta, hogy a földet olyannak tartja, mint egy tojást: a héj, az a föld kérge; a tojás folyékony részei, az a föld belsejének örök tüze. És a föld kérge aránylag még sokkal vékonyabb, mint a tojás héja. — Flammarion most a legújabb földrengésekről írva, cikliké végén így szól: A föld belsejét megismerni a leggyyszerűbb mód volna, több kilométer mély óriás kutat fúrni a mélybe. E munka nem haladna felül azt, a mire az ipar ma képes. Ez az akna valószínűleg kimeríthetetlen hőforrást képezne. Ha a kormányok megegyeznének abban, hogy Európa összes katonáit e kut megásására fordítsák, oly diadal aratnának, a mely különb minden eddigi embergyilkoláshál; kiderülne, mi van az ismeretlenségben, mely lábaink alatt rejtőzik. Egy táviratból értesülők különben, hogy az amerikai Egyesült Államok, a melyek hadserege nem költnek, elhatározták a kut megásását és az előtanulmányokra százezer dollárt utalványoztak.

Közigazgatás.

A lentermelés 12 parancsolata. 1. Lent se vizenyös, se nehéz, se száraz földben ne termelj. [2. Hét vagy nyolcz év letelte előtt ugyanazon a földben lent ne termelj újra. 3. Megelőzőleg trágyázzot buzát, rozst, zabot, egy éves herét, de soha burgonyát, répát vagy árpát. 4. A földet ősszel feltörvén, jól boronáld meg és szántsd fel mélyen. 5. Még őszkor hordass ki műtrágyát hektáronként 10 mázsa kaniitot és 1 $\frac{1}{4}$ mázsa csontlisztet, friss istállótrágya és trágyalé nem való oda. 6. A földet kora tavasszal készítsd elő jól boronálással és hengerezéssel, aztán szántsd föl sekélyen. 7. Vetéshez csak megbízható magot használj, vedd ha lehet minél korábban s iparkodjál a göröngyöket hengerrel s boronával összetörni, hogy a föld minél simább legyen. 8. A gyomot minél hamarabb irtsd ki. 9. A mint a len szára inkább sárga mint zöld s magja barnás, arasd le. 10. A kinőtt lent állítsd kupokba. 11. A magot ne csépeled ki, hanem gerebenedd ki. 12. A lent megfelelő vízben áztasd és aztán fehérsd.

Adjunk a marhának sőt! Akár hány, különben figyelmes gazda sem fordít elég figyelmet arra, hogy a marha rendes időben rendes ósádagokat kapjon. Sokan vagy igen gyakran, vagy igen ritkán adnak marhájuknak sőt, némelyek pedig el is mulasztják. Ezek figyelmébe ezeket ajánljuk: Szarvasmarhánál a legtöbb esetben elég, ha 100 font elősúlyra 4 grammot számítnak, sózott és forrázott takarmányhoz, valamint hízó marhának valamivel többet adhatunk, de legfőlebb 8 grammot; középszerű kifejlett lovaknak 15–20 gr., juhoknak 3–8 gr., sertéseknek 5–15 gr. elég naponként. A takarmányok közt legtöbb s a réti szénában van, a herében kevesebb, zabszemekben és zabszalmákban jóval több, mint a buzaszemekben és buzaszalmában, rozs és árpa magjában és szalmájában. A tarlórépában 3-szor 4-szer annyi s van, mint a burgonyában. Házi állataink ösztöne itt a legjobb irányadó; adjunk nekik tisztán keveretlenül és azonnal meglátjuk, hogy eltaláltuk-e a helyes mértéket.

A jó tojtyukok ismertető jelei. Akárhány háznál sok tyukot tartanak a nélkül, hogy sok tojásuk is volna, mert nem tudják a jó tojtyukokat a rosszaktól megkülönböztetni. A megkülönböztetés, mint egy német szaklap írja, nem nehéz. Az első ismertető jel a taraj. Minél sötétebb skarlátszínű ez a tojás idejében, annál jobb tojók a tyukok. Középszerű és rossz tojók taraja halványpiros, a fülkarikájuk piszkosfehér és sárgáspiros. Ha a tyukok elesége közé összetört tojáshejat vagy meszet keverünk, a tyukok nemcsak mohóbban esznek, hanem jobban tojnak is. A jól táplált tyúk is csak úgy tojhat sok tojást, ha elég héjképző anyagot kap, melyet eleségébe kell keverni, e nélkül a legjobb tartás mellett sem tojhatnak sokat a tyukok.

Csarnok.

Misó szereíme.

A pap végre megunta a sok mende-mondát és leereszkedett annyira, hogy önmaga fáradozott Voják mesterhez s a napnál is fényesebben kimutatta, hogy megbocsáthatlan bűn, azt a nagy gyereket itthon hagyni, hogy lopja a napot és hiába egye a drága isten-adta kenyeret.

Bizony Misó meglelt gyerek volt már, betöltötte a telen a 15-ik életéig, sőt nem csoda, ha a szomszédok rossz hírét költötték Vojáknek s fiának. A többi gyerek már rég próbálja a világot s szerzi arca verejtékével a kenyeret, takargatva pénzét, hogy minél nagyobb nászajándékot hozzon haza jegyesének; az a kamasz pedig itthon lebzsel és egész nap mást nem tesz, mint a kalendariomot olvassa, vagy éppen Anikó körül forgolódik.

Pedig Anikó sem apró gyerek már, elmúlt már 12 éves, és sehogys sem illik, hogy avval a suhanczozal incselkedjék.

Szegény Voják! Belátta, hogy válnia kell drága magzatjától, pedig szívesen dolgozott napestig, csak hogy e fiut megkímélje; most mégis csak el kellett bocsátania.

Könnyezve csókolta meg az ősz tisztelendő reverendáját, aztán szótalanul ment a gyalupadhoz és fájdalmasan nézegette a deszkákat, mintha csak a Misó koporsóját kellene azokból összetakolni.

Eljött a válás napja.

Korábban virradt akkor, mint rendesen; legalább a faluvégi kis ház lakóinak úgy tetszett.

Voják nyakába akasztotta fiának az aranyos és fekete drót, Anikó pedig elczipelte a tarisznyát, melynek szíjában tündöklött a keresztre feszített fényes plébából kivert alakja, keresztet vetett rá s úgy adta oda Misónak.

Hej, kitűnő pogácsát töltött bele a tarisznyába és ropogósabb máltát tén mág a pánya gróf szakácsa sem süt, mint most Anikó sütött.

Az atya kezébe nyomta fiának a vándorbotot.

— Hát eredi fiam, Misó, — szolt Voják és áldólag terjesztette kezét a bucsuzó felé — menj és jöjj egészségsben vissza. Isten áldjon meg!

A leánya elkísérte a kereszttut, aztán átkulcsolta karjával az ifju nyakát, mellére hajtotta szép fejét és zokogott keservesen.

A fiu pedig némán nézett a lányra, aztán aláhajolt és megcsókolta.

— Majd sietek, moja dusa, sietek, kedvesem; mire 200 frtom lesz, visszajövök.

Erre mindketten elmosolyodtak. Mily pompás dolog is lesz az, ha 200 forintja lesz Misónak!

A leánya sokáig nézett a szeretett fiu után, s midőn a láthatárról eltűnt, imát rebegeve tért vissza nevelőapjához.

A fiu pedig gyorsan előre haladt. Bánkódásával csakhamar felhagyott és fényes légvárakat kezdett építeni, a mire aztán boldogan nevetgált magában és nem sokára dalra is fakadt:

„Proto szemszi naszukunftu,
Kupila.
Matarala, Matarala,
Kupila.”

Erre a fiu háta mögött egy rekedt hang így folytatta:

„Moja dusa, moja dusa,
Na vojnu.
Matarala, Matarala,
Na vojnu.”

Meglepetve fordult vissza Misó. A bokorból emberi alak bontakozott ki. Széles karimájú kalap fődte az otromba főt és az arcz kellő közepéből rézvörös orr emelkedett az ég felé, majd hogy a pislogó zöldes szemek elől elfedte a kilátást.

Az apró köpczös emberke Misó felé hömpölygött.

— Bozse moj, Misó!

— Honnan jössz? hova mész? hihih!

— Te vagy, Blason Mátyás? Világnak megyek.

— Hányadszor?

— Először.

— Ejnye, ejnye! A te korodban már másodsor jöttem vissza, hihih, Misó bratye! Mit csinál az Anikó? Hihih! Ugy-e, szép leány?

A fiu elkomolyodott.

— No, ne busulj; itt a pálinka, ígyál. Jó-féle borovicska, hihih!

— Nem iszom.

— Hihih! te kis majomka, nem iszol? Talán igazi drótos akarsz lenni? Ígyál, mert megharagszom.

A fiu ivott és elfintorította arczát. Még eddig nem izlette az átkos italt. Az apja is néha-néha ivott egy kis czukros rumot, azt is gyógyszernek.

— Köszönöm, Blasen Matyi!

— Hát a társad hol van?

— Egyedül megyek.

— Egyedül? Akkor derék gyerek vagy te, bratye, hihih! Nz, nekem sem volt társam, most sincs. Menjünk együtt, Misó; jó lesz?

— Hát nem mész haza?

— Akartam ám, de inkább megyek veled.

Ugy sem vár otthon senkim.

Aztán elindultak a hosszú utra, hol annyi elődjük ment; átlátoltak öt megyén, míg elérték céljukat, Budapestet.

Apróságok.

Egy tanító, dorgálván tanítványait hanyagságukért, a többek között így szolt:

— Miért nem tanultok? Hisz szamarak lesztek, fiam!

—ó —r.

Bíró előtt.

Bíró: Nem szégyenli magát, hogy egy hat gyermekkel bíró szegény családapát akart kirabolni?

Vádlott: Bocsánatot kérek, tekintetes bíró ur, de hát gazdagabbra nem akadtam.

Ilyen válságos időben.

A ház asszonya, váratlanul a konyhába lépve:

— Mi ez, Zsuzsi? Magánál katona van? S ha jól láttam, éppen most ölelte meg?

Zsuzsi (siránkozó hangon): Bocsásson meg, nagysás asszony, én nem akartam... de mindennek a nagysás ur az oka...

— Az én férjem?

— Ő bizony, mert a minap is azt olvasgatta fel az újságból, hogy ilyen válságos időben fel kell karolnunk a — hadügyet.

Ujmódi keztyű.

Bandukol az utcán egy jámbor lelkű hivatalnok, kit napok óta gyötör a nátha. Egyszerre benyul a kabátja zsebébe, hogy a zsebkendőt előrántsa és egy hideg kezet talál ott — kotorászó félben.

— Micsoda? — riad fel s hátratekint a gyanus külsejű kotorászóra.

— Ezer bocsánat, méltóságos uram, veszett hideg volt s rettenetesen fázott a kezem s így kellett a zsebébe dugnom.

Beszélgetés tánczközben.

Tánczos: S ön nem hiszi, grófnő, hogy szerelmi ábrándok boldogabbá teszik az embert, mint a valóság?

Grófnő: Én nem szeretek ábrándozni; megvallo, hogy materialista vagyok.

Tánczos: Materialista!? Ha ön megvallja, hogy nem grófnő, hanem materialista, én is megvallo, hogy nem jogász, hanem rőfőskereskedő-segéd vagyok.

A színészéletből.

— Kérek, direktor ur, egy forintot keztyűre.

— Hiszen mára nincs szüksége.

— Igen, de vacsorálni szeretnék.

Bálban.

Hadnagy: Nem azt mondá-e nagysád, hogy papájának három birtoka van Csongrádban?

Kisasszony: Kettő meg Biharban.

Hadnagy: És ön még kételkedhetik szerelmekben!?

Elvétette.

— Mi az iskola?

— Az iskola, az iskola...

— No, azon hely...

— Azon hely, hol az elkarhóztottak lelkei örökké kiülődnak — folytatá tanítványa, a pokolról irt feleletet hadarván el.

127-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelőintézet javára Osdola község lakosai által tett szives adakozásokról.

Kristóf Zinka 10 kr, Csibiné 1 kupa árpa, János József 2 kupa rozs, Péter József 4 kupa árpa, Balog Dénes 3 kupa árpa, Tinna János 1 kupa rozs, Sárkányné 1 kupa rozs és 4 kupa árpa, Bede Istvánné 1 kupa árpa, Vargyasiné 1 kupa rozs, Zsögönné 1 kupa árpa, Zsögön Antalné 4 kupa, Borbát Józsefné 1 kupa rozs, Borbát Jánosné 2 kupa rozs és 1 kupa árpa, Ferencz Mihály 2 kr, Lázár Dávid 1 kupa rozs, Kádár Balázs 1 kupa paszuly, Babos János 3 kupa árpa, Bende Mihály 2 kupa rozs, Kovács József 3 kupa ár-

pa, Csiki János 2 kupa paszuly, Zsögön János 1 kupa árpa, Molnár István 2 kupa, Pap Józsiás 2 kupa, Barabásné 1 kupa, Bartók Lajos 3 kupa rozs, Gondos Sándor 1 kupa árpa, Lukács Balás 1 kupa rozs, Márkos Bálint 1 kupa paszuly, Vajda Ferencz 1 kupa, Lukács András 2 kupa, Bende Bálint 1 kupa, Gondos Áron 1 kupa, Lukácsné 1 kupa rozs, Tóth János 4 kupa rozs, Gondos Lajos 2 kupa árpa, Bendéné 1 kupa rozs, Német Ignác 2 kupa árpa, Tóth József 2 kupa, Kelemen István 2 kupa, Zsögön József 8 kupa rozs, Kaszagranda 8 kupa árpa, Zsögön József ifj. 2 kupa rozs, Bende György 8 kr, Bartók Dávid 3 kupa rozs, Mojzi Lukács 1 kupa paszuly, Bartók Ferenczné 2 kupa paszuly, Bögözi Péter 2 kupa árpa, Domokos Antal 1 kupa paszuly, Bögözi Antal 1 kupa rozs, Borsóné 1 kupa paszuly, Bögözi Ferenczné 2 kupa rozs, Bögözi Dénesné 2 kupa árpa, Vitályos Antalné 1 kupa paszuly, Tóth István 1 kupa árpa, Borbát Ferencz 1 kupa rozs, Molnár Ferencz 1 kupa árpa, László Dávid 2 kupa rozs, Szász Gáspár 3 kupa gyümölcs, Mezei Gáspár 1 kupa, Lázár István 1 kupa, Márk Ferencz 2 kupa rozs, Nyika Máté 1 kupa paszuly, Vajna Anna 1 kupa, Márk József 2 kupa rozs, Vajna Péter 1 kupa paszuly, Mátya István 1 kupa paszuly, Bernát János 4 kupa, Borbát Antal 1 kupa, Hoszszu József 2 kupa, Felcsér József 1 kupa rozs, Tóth Lajos 1 kupa árpa, Erős József 2 kupa rozs, N. N. 10 kr, Mátyus Péter 1 kupa, Kondra Mihály 2 kupa, Ambrusné 1 kupa, Szabi István 1 kupa, Mátyusné 1 kupa, Szabó Mátyus 2 kupa, Lázár János 2 kupa, Pál Joáchimné 1 kupa, Miklósé 1 kupa, Nagy Gáspár 2 kupa, Finna Ferencz 2 kupa rozs, Szabó Mihály 1 kupa gyümölcs, Sárkány András 3 kupa, Bartók Péter 1 kupa, Veres János 2 kupa, Kelemen Gáspár 1 kupa, Farkas János 1 kupa, Tóth János 1 kupa rozs, Pál István 2 kupa árpa, Pap Ferencz 25 kr, Homonnai Károly 30 kr, Gazda Pál plebános 1 véka rozs.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1886. nov. 27.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Piaczi árak.

Kézdí-Vásárhelyt, márczius 10-én.

Buza (tisza)	hektóliterenkint 6 frt 20 kr.	
„ (elegy)	— frt — kr.	
Rozs (tisza)	4 frt — kr.	
„ (elegy)	— frt — kr.	
Árpa (tisza)	3 frt 80 kr.	
„ (elegy)	— frt — kr.	
Zab	2 frt 5 kr.	
Törökbuza	4 frt 60 kr.	
Kása (köles)	8 frt — kr.	
„ (árpa)	24 frt — kr.	
Borsó	5 frt — kr.	
Lencse	9 frt — kr.	
Fuszulyka	4 frt — kr.	
Pityóka (legszebb)	1 frt 30 kr.	
Marhahus	kilogr.-kint — frt 28 kr.	
Disznóhus	— frt 36 kr.	
Juh-hus	— frt — kr.	
Szalonna	— frt 60 kr.	
Faggyu (nyers)	— frt 18 kr.	

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-
és értéktőzsdén,

márczius 11-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	98.80
Magy. papírdárdék 5%	86.90
Magyar vasuti kölcsön	148.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	96.75
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	124.
M. keleti vasuti államkötv. III.	112.50
Magyar földtehermentesítési kötvény 104.	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal 104.	—
Temes-bánati földteherm. kötvény 104.	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal 104.	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény 104.	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény 98.75	—
Magyar nyermény-sorsjegy kölcsön 119	—
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy 122.50	—
Osztrák járdék papírban	79.
Osztrák járdék ezüstben	80.
Osztrák járdék aranyban	109.
1860. államsorsjegyek	132.
Osztrák-magyar bankrészevény	848.
Magyar hitelbank-részevény	291.50
Osztrák hitelintézet-részevény	283.
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	6.

20 frankos arany	10.11
Német birodalmi márka	62.70
London (2 havi váltókért)	128.20
20 márka arany	12.54

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyilt tér.)*

**Fekete franczia faille, su-
rah, satin merveilleux, sa-
tin luxor, atlas, damask, rips és tafeta**
selymeket méterenkint 1 frt. 20 krtól
8 frt 85 krig (körülbelül 120 különböző
minőségben) szállít egyes öltönyre való
darabokban és végekben vámmentesen
a helyszínére G. Henneberg (es. kir. ud-
vari szállító) selyemgyár-raktára Zü-
richben. Minták azonnal küldetnek.
Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Tiszta selyem szöveteket
méterenkint 80 krért, ugy-
szintén 1 frt 10 kr és 1 frt 35 krtól 6
frt 10 krig (színes, vonalzott és kocz-
kás mintákban) szállít egyes öltönyre
valókban vagy végekben vámmentesen
a házhöz G. Henneberg (es. kir. udvari
szállító) selyemgyár-raktára Zúrichben.
Minták azonnal küldetnek. Levelekre
10 kr szállítási díj kell.

*) Ezen czikkért felelősséget nem vállal a szerk.

Egy szépen kifejlődött, teljesen ép,
gr. Csáky-féle kitűnő faju, két éves tel-
vért

BIKA

Gyó-Tekerőpatakon Ávéd István róm.
kath. pebános urnál eladó.

Sz. 2693. tkkvi
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
a zágoni ev. ref. iskola-alap végrehajta-

tónak Zakariás János teleki lakós vég-
rehajtást szenvedő ellen 100 frt tőkekö-
vetelés s járulékai iránti végrehajtási
ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék
kovásznai kir. járásbírósa területén lévő
Telek községében fekvő, a teleki 141.
számú tjkben 380. hr. sz. alatti egész in-
gatlanra 7 frt, 510. hr. sz. alatti egész
ingatlanra 20 frt, 1126/4. hr. sz. a. egész
ingatlanra 14 frt, 1212. hr. sz. alatti
egész ingatlanra 13 frt, 1274. hr. sz. alatti
egész ingatlanra 7 frt, 1750/4. hr. sz. alatti
egész ingatlanra 54 frt, 1878. hr. sz. a.
egész ingatlanra 18 frt, 2664/4. hr. szám
alatti egész ingatlanra 160 frt, 2664/4.
hr. sz. a. egész ingatlanra 28 frt, összesen
tehát az árverést 321 forintban ezennel meg-
állapított kikiáltási árban elrendelte, és
hogy a fenneltb megjelölt ingatlanok az
1887. évi ápril hó 22-ik napja délelőtti
9 órakor Telek községházánál megtar-
tandó nyilvános árverésen a megál-
lapított kikiáltási áron alól is eladtni
fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az
ingatlanok becsárának 10 százalékát
készpénzben vagy az 1881 évi LX.
törvényczikk 42-dik §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881.
évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igaz-
ságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijé-
lölt óvadékképes értékpapirban a kikül-
dött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi
LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi
hatóság Kovásznán, 1886. évi december
hó 31-ik napján.

Dobay,
kir. járásbíró.

A gazdaközönség figyelmébe.

Novák Sándor K.-Vásárhelytt friss
írósvajat május hó végéig bármily
nagy mennyiségben bevásárol.

Kiadó szállás.

A Fejér Lukács ur szomszédságában
lévő lakház felső (emeleti) része ápril
24-ikétől haszonbérbe kiadó. Bővebb ér-
tesítés ifj. Kovács Jánosnál kapható.

STORCH EMIL

BÉCSBEN,

Adler-gasse Nr. 1/M.

utánvétel (vagy az összeg előleges beküldése) mellett a következő
tárgyakat ajánlja:

I maradék futószőnyeg,
10—12 méter, I. minőség,
3 frt 50 kr.

I maradék futószőnyeg,
10—12 méter II. minőség,
2 frt 50 kr.

Juta-garnitúra,
2 ágytakaró, 1 asztalterítő, együtt
3 frt 50 kr.

Juta-függöny,
négy színű, rojtozattal és kötőszal-
aggal, 2 frt 30 kr.

Juta-asztalterítő,
török minta, köröskörül roj-
tokkal, 1 frt

Ágy elé való juta-szőnyeg,
széles rojtokkal,
65 kr.

Flanell-szőnyeg,
tájképekkel, 1 frt.

Gazdasági kötények,
díszítve, moshatócsipkékkel,
6 drb 1 frt 50 kr.

Lópokróczok,
2 méter hosszúságban, 140 ctm.
szélességben, 1 frt 50 kr.

Grandi-féle Damask,
I. minőség, 30 bécsi sing,
5 frt 50 kr.

Siffon,
legjobb minőség, 30 bécsi sing,
5 frt.

**Nem tetsző tárgyak haladéktalanul visszavételnek
s a pénz bérmentesen visszaküldetik.**

Arjegyzék minden küldeményhez mellékeltek.

Trico-mellényke,
I. minőség,
3 drb 2 frt.

Len zsebkendők,
vörös szegélyvel,
6 drb 1 frt 20 kr.

Törülközőkendők,
vörös szegélyvel,
6 drb 1 frt 50 kr.

Házi vászon,
30 bécsi sing,
4 frt 20 kr.

Rumburgi oxford,
30 bécsi sing,
5 frt.

Rumburgi vászon,
30 bécsi sing,
4 frt 50 kr.

Prossnitz parket,
kék, barna, vagy fehér, 30 bécsi
sing 4 frt 50 kr.

Sternbergi ágynemű,
mindenfélé színben vonalazva,
30 bécsi sing 6 frt.

Juhgyapju abaposzló,
legujabb és legtartósabb,

NŐI RUHÁKRA,
szürke, drapp és barna színekben,
egy teljes női öltönyre

15 méter 4 frt.

egy teljes női öltönyre.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

M e n e t r e n d.

Ervényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Ervényes 1886. október hó 1-től.

Á l l o m á s o k		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Á l l o m á s o k		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(ind.)	11.31	12.49	
Botfalu	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	"	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáczs	"	5.43	8.51			(ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	"	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14			(ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51			(ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24			(érk.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk.)	7.45	10.00	2.15
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt